

**ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΝ**

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάν-
τοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καί μή εισέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τό πρῶτὶ τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τήν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου· τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις

με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·

Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν. ᾠχος δ΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου (τετράκις).

Μετά τὰ παρόντα τροπάρια.

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως κεκτημένος τῆς σοφίας τὴν χάριν, καὶ πεπλησμένος οὐρανίων χαρίτων, τῶν μοναζόντων Ἅγιε Νικόδημε, μάνδραν διαφύλαξον, ἐν τῷ ὄρει Παίκῳ, ἀπό τῶν ἐκάστοτε, πειρασμῶν τοῦ βελίαρ, σέ γάρ προστάτην ἔχοντες αἰεὶ, ἐν τοῖς ἀγῶσι, θαρροῦσι πανόσιε.

Δόξα, τό αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γάρ σύ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς

ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἔλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γάρ δούλους σῶξεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν´ (50) Ψαλμὸν.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·

Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,

καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μή ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμα σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ·

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καί εὐθύς ὁ Κανών, οὔ ἡ ἀκροστιχίς
«Νικόδημε, ἱκετηρίαν Χρυσοστόμῳ θύτη».

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραν διοδεύσας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικόδημε ὄσιε τὴν Μονήν, τὴν σὴν ἐν Παίκῳ, διατήρησον ἀκλινῆ, σκεδάζων τὰ πλήθη τῶν πνευμάτων, τῆς πονηρίας εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις σου.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάματα δώρησαι τοῖς πιστοῖς, δεινῶς Θεοφόρε, ἀρρωστοῦσι κατὰ ψυχὴν, καὶ πίστει Νικόδημε, αἰτοῦσι, πρὸ τῆς εἰκόνοσ σου πάντα τὰ πρόσφορα.

Δόξα Πατρὶ...

Κακῶν μου πλημμύραν ταῖς σαῖς λιταῖς, ἀνάστειλον, Πάτερ, ἀποφράττων τὴν τῶν παθῶν, ροὴν καὶ ἀνάβλυσιν θεόφρον, ἐν τῇ ψυχῇ μου, Νικόδημε ὄσιε.

Καὶ νῦν...

Ο χρόνος τοῦ βίου μου ὁ βραχύς, παρηλθεν ἀσώτως, ἐν ἀνέσει ψυχοβλαβῆ, διό χειραγωγήσόν με Μῆτερ, καὶ μετανοίας πρὸς τρίβον ὁδήγησον.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δροσοφόροις λιταῖς σου, τὴν ψυχικὴν κάμινον, τῶν πολυειδῶν ἁμαρτάδων, ἀνδρῶν τῆς ποιμένης σου, σβέσον Νικόδημε, καὶ τὸν Σωτῆρα δυσώπει, καταρδεύειν χάριτι, αὐτούς πανόλβιε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἅγια Μονή σου, ἁμαρτωλῶν ἄσυλον, καταπονουμένων ἐστία, νοσοῦντων ἴαμα, ὄντως Νικόδημε, ἐν Γουμενίσση τῇ χώρᾳ ἐπ' ἐσχάτων γέγονε, τῇ προστασίᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ...

Μολυνθεῖς ρυπαρίαις, τῶν σαρκικῶν πράξεων, λόγοις καὶ ἐννοίαις αἰσχίσταις, πάτερ Νικόδημε, πρὸς σέ κατέφυγον, ἐκδυσωπῶν σε πρεσβείαις, σπεῦσαι ἀποπλῦναι με ἐκ τοῦ βορβόρου μου.

Καὶ νῦν...

Ὁλικῶς Θεοτόκε, μετὰ Θεόν ἔθηκα, σοὶ τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν, ὁ κατακείμενος, ἐν λάκκῳ Δέσποινα, τῶν λογισμῶν ἀθυμίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, ἐκ τῶν πταισμάτων μου.

Διάσωσον, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάτερ
πρός τόν Δεσπότην, τοὺς ἐν πίστει
τῇ σῆ Μονῇ καταφεύγοντας, ἀπό κινδύνων
παντοίων καί πάσης βλάβης.

᾽πίβλεπον, ἐν εὐμενεῖα πανύμνητε Θε-
οτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώ-
ματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό
ἄλγος.

Κάθισμα. ᾠχος β'. **Πρεσβεία θεορμή.**

Πολλῶν πειρασμῶν, ψυχῆς τε καί τοῦ
σώματος, ἀλόγου θυμοῦ, καί ἀπρεπῶν
νοήσεων, πταισμάτων νεότητος, καί παντοίας
τοῦ βίου κακώσεως, τοὺς ἀσκουμένους ἐν
μάνδρα τῇ σῆ, Νικόδημε ρῦσαι ταῖς πρεσβεί-
αις σου.

ᾠδὴ δ'. **Εἰσακήκοα Κύριε.**

᾽Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέφος πάτερ ἀπέλασον, τῶν δεινῶν
κινδύνων καί περιστάσεων, χορηγῶν
τοῖς προσιούσι σοι, χάριν σου τὴν ἄφθονον
Νικόδημε.

᾽Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνόν με Νικόδημε, πρὸς ζωὴν τὸν ὄρμον, αὔραις πρεσβείαις σου, ναυτιῶντα ἐν τῷ κλύδωνι, κοσμικῆς θαλάσσης καὶ συγχύσεων.

Δόξα Πατρί...

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τοῦ πάντων πάτερ Νικόδημε, μολυνθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ποιήσον ταῖς θεαίαις ἐνεργείαις σου.

Καὶ νῦν...

Ἐγκαλλώπισμα ἅγιον, ἐν τῇ Γουμένισσῃ Μήτηρ γεγένηται, ἡ εἰκὼν σου ἡ περίβλεπτος, τοῖς πιστοῖς διδοῦσα τὰ ἰάματα.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ψυχωφελῶν, ἀρετῶν σοφέ γεγύμνωμαι, καὶ ὑπόκειμαι κακία τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ χεῖρα βοηθείας, δός μοι τάχιστα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ καταφυγή, τῶν πιστῶν ἡ ἀκαταίσχυντος, ἡ Μονή σου ἐν Παίικῳ θαυ-

μαστῶς, ἐπ' ἐσχάτων ἀνεδείχθη ὀσιώτατε.

Δόξα Πατρί...

Ρῦσαι λογισμῶν, καταιγίδος ἀξιάγαστε,
τούς πατέρας τῆς σῆς ποιμένης χορηγῶν,
εἰρηναίαν βιοτήν ταῖς δυσωπειαῖς σου.

Καί νῦν...

Ἰλαθι ἡμῖν, τῶν ἀνθρώπων ἰλαστήριον,
Ἰμεσιτεῖαις σου θερμαῖς πρὸς τόν Υἱόν,
καί Θεόν σου Θεοτόκε, ἀειπάρθενε.

ᾠδή στ'. Τὴν δέησιν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ανάγαγε μετανοίας πρὸς ὕψος, ταῖς
λιταῖς σου Νικόδημε πάτερ, τόν ἐν ἰλύϊ
παθῶν ἐμπαγέντα, καί ἐκζητοῦντα θερμὴν
σου ἀντίληψιν, ὑπάρχεις γάρ ὁ βοηθός, τῶν
ἐν πίστει βοῶντων τὴν κλῆσιν σου.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νηστεῖαις καί χαμευνείαις ἀφάτοις,
Ἄγρουπνίαις καί κλαυθοῖς ἀλαλήτοις,
ταῖς ὀλονύκτοις εὐχαῖς ψαλμωδίαις, καί ταῖς
παννύχοις Νικόδημε στάσεσι, ἐκάθηρας τὴν
σὴν ψυχὴν, ἐν τῷ ὄρει σοφέ τῆς θεόπαιδος.

Δόξα Πατρί...

Χαρίτων ὑπερφυῶν τυγχάνουσι καὶ ὑγείας τῆς κατ' ἄμφω πληροῦνται, τῶν κοσμικῶν αἱ χορεῖαι θεόφρον, καὶ μοναζόντων ὁ ἄριστος σύλλογος, ἐν τῇ Μονῇ σου τῇ κλεινῇ, ἐκ τῶν θείων λειψάνων σου ὄσιε.

Καὶ νῦν...

Ρυσθῆναι Ὑπεραγία Δέσποινα, τοῦ πικροῦ λογοθεσίου ὁ τάλας, τῶν ἐν τῷ βίῳ μου ἔργων αἰτοῦμαι, ταῖς σαῖς ἀγίαις εὐχαῖς καὶ δεήσεσι, ὡς ἔχουσα πρὸς τόν Χριστόν, παρρησίαν μεγίστην πανύμνητε.

Διάσωσον, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάτερ πρὸς τόν Δεσπότην, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ Μονῇ καταφεύγοντας, ἀπὸ κινδύνων παντοίων καὶ πάσης βλάβης.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. **Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.**

Ως ἀσκητῆς ἐν τῷ Ἄθῳ περιβλεπτος, θεοφορούμενε πάτερ Νικόδημε, χορόν τῶν πατέρων καὶ ἅπαντας, τοὺς ἐκζητοῦντας

τήν χάριν σου ἅγιε, μή παύση φρουρῶν τῇ
δυνάμει σου.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου
αὐτοῦ (δίς).

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου
αὐτοῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς
τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύρι-
ον τόν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν. Σοφία, ὀρθοί,
ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη
πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καί τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα· Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου·
καί οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τόν Υἱόν εἰ μὴ ὁ Πατήρ·
οὐδέ τόν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱός,
καί ὃ ἂν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε
πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμέ-
νοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τόν ζυγόν

μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτός εἰμι καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τό φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθύς· ᾠχος β'. Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ ὀσίου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ.: Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄγιε Νικόδημε, τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, προστάτης θερμότητος, ἐν Παίκῳ ὄρει ὄφθης πανόλβιε. Ὡς γάρ Διδάσκαλος πάσης Ἐκκλησίας, ἐπινοίας τοῦ ἀλάστορος, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, θείαις ὑποθήκαις σου ἀξιότιμε, καὶ θράσος τό τοῦ δράκοντος ἀνάσπασον ἐκ ρίζης μακάριε, ἵνα ἐν εἰρήνῃ διάγωμεν τόν χρόνον

τῆς ζωῆς, οἱ κοσμικοὶ καὶ μονάζοντες, οἱ ἀνευφημοῦντες σε.

Ὁ Ἱερεὺς·

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καί κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καί ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου Προδρομοῦ καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καί οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καί Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καί Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων νεοφανῶν

μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου· τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Σίμωνος τοῦ Μυροβλύτου καὶ Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἱκετεύομέν σε μόνε πολυέλεε Κύριε· ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον (ιβ´).

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σύν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὅσπερ τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὲρ τρίχας θεόφρον, κεφαλῆς τῆς ἀθλίας μου ἐπληθύνθησαν, τὰ πλήθη ἁμαρτάδων, καὶ τῶν κακῶν μου ἔργων, διό κράζω σοι ἅγιε, ταῖς σαῖς λιταῖς ταῖς δραστι-

καῖς, Νικόδημε, σωθῆναι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σκιᾶς δίκην παρῆλθον, τά θελκτῆρια
Πάτερ τῆς ματαιότητος, γηίνων τά
ἡδέα, δοξάριον τοῦ κόσμου, τῶν δαιμόνων
φαντάσματα, διό βοήθει μοι νῦν, τά μένοντα
κερδήσαι.

Δόξα Πατρί...

Οἱμοι γέγονα Πάτερ, τῶν δαιμόνων ὁ
γέλωσ ταῖς ἁμαρτίαις μου, διό ἰσχύν
παράσχου, τήν κάραν τοῦ βελίαρ, καί δεινοῦ
κοσμοκράτορος, καταπατήσαι σφοδρῶς, Νι-
κόδημε εὐχαῖς σου.

Καί νῦν...

Σκῆνος θεῖον τοῦ κτίστου, καί ταμεῖον
ὑπέριμον τῆς ἀγνότητος, καί στέμμα
ἐγκρατείας, καί σκεῦος εὐωδίας καί σκηνή θεο-
χώρητος, τῇ σῆ λοχεία σεμνή, ἐφάνης Θεοτόκε.

Ῥδὴ ἡ'. Τόν Βασιλέα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τήν θείαν Μάνδραν, ἐν τῷ Παίκῳ μὴ
παύση τῇ δυνάμει σου Νικόδημε θεό-

φρον, φρουρῶν ἀδιαλείπτως, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οδὸν τρισμάκαρ, τῆς ἐγκρατείας τοὺς ἄνδρας τῆς Μονῆς σου μὴ ἐλλίπης, καθ' ἐκάστην, προτρέπων ὁδεύειν, Νικόδημε εὐθέως.

Δόξα Πατρί...

Μνήμην θανάτου, τοῖς ἀσκουμένοις πατράσι, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου θεοφόρε, ἵνα φθειρομένων μισήσωσι τὸ κάλλος.

Καί νῦν...

Ωυπεραγία, θεογεννήτορ Παρθένε, Γουμενίσσης ποταμὸς τῶν χαρισμάτων, πέμψον σά ἐλέη τῷ νέῳ Κοινοβίῳ.

Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θρηνώδη θεοφόρε, τὴν ἱκετηρίαν, ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῶ σου ἐκπέμπομεν· πλήρου ἡμῶν ὦ Νικόδημε τὰ αἰτήματα.

Ὅσπερ τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅσπερ τῆς ὁμωνύμου, μάνδρας σου δυσώπει, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα Νικόδημε, ὡς ἂν ἐχθροῦ καταστρέψῃ τὰ πανουργήματα.

Δόξα Πατρὶ...

Ὅσπερ τὸ σκότος τῶν παθῶν μου, ὡς πεφωτισμένος, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλος ὄσπερ, ταῖς σαῖς ἀκτίσι διάλυσσον ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν...

Ἐπαινεῖται πᾶσα γλῶσσα, Κεχαριτωμένη, ὑμνολογῆσαι σε λόγοις καὶ ᾄσμασι, καὶ ἠνυμνῆσαι σου ἅπαντα τὰ θαυμάσια.

Καὶ εὐθύς

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέ-

σποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις τῶν Πατέρων ὑπογραμμός, τοῦ Ἄθωνος Ὁρους, ὁ πολύτιμος θησαυρός· χαίροις μοναζόντων, διδάσκαλος ὁ θεῖος, Νικόδημε παμμάκαρ, σοφῶν τό καύχημα.

Πάσας τάς ἐνέδρας τοῦ πονηροῦ, ἀσκήσει συντόνω, διεσκέδασας εὐχερῶς, ὅθεν πρεσβειῶν σου, Νικόδημε τοὺς ἄνδρας, Μονῆς τῆς εὐαγοῦς σου, φρούρει ἐκάστοτε.

Τήν ἐν τῷ Παίκῳ θεῖαν Μονήν, καί τοὺς ἀσκουμένους μὴ ἐλλίπης ταῖς σαῖς εὐχαῖς, πάτερ θεοφόρε, φυλάττων ἀπό πάσης, Νικόδημε ἀνάγκης καί περιστάσεως.

Ὁργανον τῆς χάριτος γεγονώς, βίβλους πολυφύλλους, τῆς σοφίας τῆς ἀληθοῦς, συνέθεσας Πάτερ, ἐν Ὁρει τῷ Ἁγίῳ, λαόν τῶν Ὁρθοδόξων διδάσκων ἄριστα.

Χάριν ἱαμάτων τήν δαψιλῆ, ἐκ τῶν σῶν λειψάνων, καί εἰκόνοσ σου τῆς σεπτῆς, λαμβάνουσι πάντες, οἱ πίστει ἀνυμνοῦντες, ἐν τῇ σεπτῇ Μονῇ σου, τό σόν μνημόσυνον.

Ως τῆς Θεοτόκου ὁ ὕμνητῆς, καί ἁγίων πάντων, βιογράφος περιφανῆς, σύν αὐτοῖς μὴ παύση, Χριστῷ καθικετεύων, ὑπέρ ἡμῶν, τῶν πόθῳ, ἀνευφημούντων σε.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (τρῖς).

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι. Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε ἐλέησον (τρῖς). Δόξα. Καί νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γενηθῆτω τό θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ τῆς γῆς· τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Νικοδήμου.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εν τῷ ὄρει Παίῳ ταῖς εὐχαῖς σου, Νικόδημε, τό ὁμώνυμόν σου ὑψώθη θεοστήρικτον τέμενος. Μετόχιον ὑπάρχον γάρ λαμπρόν τῆς Σίμωνος τοῦ Ἄθωνος Μονῆς, καταυγάζει ὡσπερ ἥλιος τοὺς πιστοὺς, τοὺς πόθῳ προσιόντας σοι Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν...

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης...
(καί μνημονεύει ὑπέρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται).

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Μονήν ταύτην καί πᾶσαν Μονήν, πόλιν καί χώραν ἀπό ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καί αἰφνιδίου θανάτου· ὑπέρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καί εὐδιάλλακτον γενέσθαι τόν ἀγαθόν καί φιλόανθρωπον

Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργήν καί νόσον, τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καί ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καί τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν· καί ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπί ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καί ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γάρ καί φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ μικρὰν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός· τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Σίμωνος τοῦ Μυροβλύτου καί Σεραφείμ τοῦ Σαρῶφ, τῶν ἁγίων νεοφανῶν μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης, τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, οὗ τήν μνήμην

ἐπιτελοῦμεν) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι
καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Μετά τά παρόντα τροπάρια·
ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Βήματι Κυρίου παρεστώς, ὡς οἰκεῖος
ᾄδων καὶ φίλος, Αὐτοῦ Νικόδημε, πρέ-
σβευε πανόσιε, εὐχαῖς σου πάντοτε, λυτρωθῆναι
τὴν ποιμνὴν σου, καὶ τοὺς σέ τιμῶντας, πάσης
περιστάσεως, βελῶν τῶν θλίψεων, νόσων τῆς
σαρκός ἀνιάτων, ραδιουργιῶν τοῦ βελίαρ, καὶ
ἀνιαρῶν τοῦ βίου πάντιμε.

ᾠχος πλ. δ΄.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ᾠχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ
ΘΕΩ ΗΜΩΝ